

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Ek/2005/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119465191
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119465191.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Z-group a.s., IČO: 36 252 476, so sídlom Kmeťova 1288/18, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, právne zast. JUDr. Ivan Nevolný, PhD., advokát, s.r.o., IČO: 47 249 111, so sídlom Hurbanova 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, konajúca konateľom J. S. V., Y., advokátom, proti povinnému S. J. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. námestie XXXX/XXA, XXX XX P., právne zast. X. & Partners, s.r.o., IČO: 47 248 327, so sídlom Dušana Makovického 5135/3, 036 01 Martin, konajúca konateľom JUDr. Róbertom Hrončekom, advokátom, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Pavlom Halásom, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 01 Bratislava, pod sp. zn. 240EX 20/20, o vymoženie 25.000,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/2005/2019 zo dňa 4. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/2005/2019 zo dňa 4. mája 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/2005/2019 zo dňa 4. mája 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 18.12.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/117/2016-110 zo dňa 29.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2019 a vykonateľnosť dňa 5.10.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/55/2019 zo dňa 22.8.2019 a uznesenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/117/2016-186 zo dňa 1.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.11.2019 a vykonateľnosť dňa 5.11.2019 (ďalej len „exekučné tituly“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 63Ek/2005/2019 dňa 15.1.2020 súdneho exekútora JUDr. Pavlom Halásom, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 01 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 15.1.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/2005/2019 zo dňa 4.5.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník ďalej poukázal na formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu s tým, že exekučný súd vychádza z exekučného titulu, ktorý meritórne nepreskúmava, nakoľko iba vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v

jeho rozhodovacej činnosti. Povinný na svoju obranu v podanom návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že pohľadávka oprávneného voči nemu, vo výške 25.000,-EUR zanikla jednostranným započítaním dňa 29.10.2019, kedy sa mali pohľadávky oprávneného vo výške 25.000,-EUR a pohľadávka povinného vo výške 41.303,-EUR stretnúť. Povinný si započítal svoju pohľadávku vo výške 41.303,-EUR, pozostávajúcu z ušlého zisku vo výške 35.403,-EUR a nemajetkovej ujmy vo výške 6.000,-EUR. Vyšší súdny úradník k tvrdeniu povinného o započítaní uviedol, že ho považuje za zavádzajúce a nepravdivé. Poukázal pri tom na ust. § 61e Exekučného poriadku, podľa ktorého po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že povinný na preukázanie svojich tvrdení nepredložil exekučnému súdu žiadny exekučný titul, ktorý by mu priznával voči oprávnenému pohľadávku vo výške 41.303,-EUR. K ustanoveniu §61e Exekučného poriadku, vyšší súdny úradník uviedol, že ak povinný namieta jednostranné započítanie pohľadávky, ktorá nie je osvedčená exekučným titulom, exekučný súd na takéto tvrdenie neprihliadne. Uvedené ustanovenie nemá vplyv na platnosť kompenzačného prejavu, pretože z hľadiska hmotného práva je prípustné započítať nejudikovanú pohľadávku proti judikovanej pohľadávke. Ak takéto jednostranné započítanie nastane pohľadávka oprávneného de iure zanikne, avšak na jej zánik sa v exekučnom konaní neprihliadne. Môže preto nastať situácia, s ktorou procesný predpis počíta, keď exekučné konanie nezohľadňuje skutočný právny stav, pretože sa vymáha pohľadávka, ktorá neexistuje. Ak oprávnený vymôže v exekučnom konaní pohľadávku, ktorá v rovine hmotného práva zanikla jednostranným započítaním, má povinný právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňuje povinný voči oprávnenému žalobou v sporovom konaní. Nie je tiež vylúčená zodpovednosť oprávneného za škodu spôsobenú protiprávnym konaním, podaním návrhu na vykonanie exekúcie, respektíve nepodaním návrhu na vykonanie exekúcie po zániku pohľadávky." (Števec M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C.H.Beck, 2018, s.316-317.) Keďže pohľadávku povinného voči oprávnenému považoval vyšší súdny úradník za nejudikovanú, pretože povinný sa pri jej vzniku odvoláva len na Mandátnu zmluvu zo dňa 25.3.2014, Odborné vyjadrenie číslo 9/2019 zo dňa 14.10.2019 a Výzvu zo dňa 15.10.2019, pričom ani nepreukázal skutočnosť, že by jeho pohľadávka voči oprávnenému vo výške 41.303,-EUR bola judikovaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu, vyšší súdny úradník konštatoval, že nejde o skutočnosť, ktorá by zakladala podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, dôvod na zastavenie exekúcie. Zároveň vyšší súdny úradník zdôraznil, že povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietať skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mal namietať v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Ďalšie tvrdenie povinného o nesprávnom vyčíslení trov súdneho exekútora v upovedomení o začatí exekúcie, považoval taktiež vyšší súdny úradník za nedôvodné, nakoľko po ich preskúmaní zistil, že tieto sú v súlade ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z. a ustanoveniami Exekučného poriadku. Rovnako nedôvodné bolo namietanie postupu súdneho exekútora pri výkone exekúcie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, mal vyšší súdny úradník za preukázané, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mohol súd o jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť a zamietol ho.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnenému zástupcovi povinného doručené dňa 6.5.2020, podal povinný, prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť dňa 21.5.2020, teda v zákonom stanovenej lehote. Právny zástupca oprávneného, uznesenie vyššieho súdneho úradníka, prevzal dňa 11.5.2020.

6. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil skutočnosťou, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasil s výkladom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku tak, ako ho vyložil vyšší súdny úradník. Podľa jeho názoru, z ustanovenia § 61 e Exekučného poriadku vyplýva, že súd neprihliadne na jednostranné započítanie, v prípade ak jednostranné započítanie nastane po začatí exekúcie. Teda, v prípade, ak započítanie nastalo pred začatím exekúcie, ako to je aj v tejto právnej veci, je súd povinný prihliadať na takéto jednostranné započítanie a toto aj posúdiť. Jednostranné započítanie povinného bolo doručené oprávnenému dňa 29.10.2019, pričom k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie došlo až dňa 18.12.2019, t.j. o takmer 2 mesiace neskôr a samotné upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené až v priebehu mesiaca február 2020. Interpretácia slovného spojenia „po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie“, tak ako ju uvádza konajúci súd by znamenala, že po základom konaní nie sú existujúce pohľadávky spôsobilé na započítanie

vôbec pokiaľ nie sú „judikované“, a to aj v prípade, ak takéto pohľadávky, ktoré sú spôsobilé na započítanie, vzniknú po právoplatnosti exekučného titulu a pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Uvedený stav by bol podľa názoru povinného absurdný, nakoľko pohľadávky, ktorá je spôsobilá na započítanie by sa podľa neho mohol domáhať povinný len takým spôsobom, že by musel počkať na podanie návrhu na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky oprávneného, ktorá by sa v rámci exekučného konania vymohla a až následne by si mohol povinný uplatniť na súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom pohľadávka povinného ako aj pohľadávka oprávneného už zanikla jednostranným započítaním ešte pred začatím samotného exekučného konania. Ďalej povinný poukázal na dôvodovú správu k novele Exekučného poriadku, z ktorej vyplýva, že „Doterajšia právna úprava nevylučovala uplatnenie započítania pohľadávok zo strany povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie a to bez ohľadu na to, kedy sa pohľadávky stretli a kedy povinný urobil úkon voči oprávnenému smerujúci k započítaniu. Inštitút započítania tak bolo možné zneužívať na oddaľovanie exekvovania majetku povinného. Oprávnený mal exekučný titul a povinnému postačovalo uplatniť započítanie hoc aj nejudikovanej pohľadávky. Nová úprava obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na prípady, ak ide o pohľadávku povinného priznanú tiež exekučným titulom. Povinný by si mal uplatňovať prípadné následky započítania v základnom konaní alebo bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli a nie až v exekučnom konaní. Ustanovenia exekučného poriadku nevyklúčujú, aby povinný, ktorý z procesných dôvodov nemôže nejakú okolnosť uplatniť sa voči žalobcovi domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ak sa podľa hmotného práva oprávnený obohatil (tzv. žaloba z lepšieho práva, keďže započítanie podľa hmotného práva je možné). Ustanovenie sa orientuje len na procesné následky.“ V zmysle uvedeného nie je podľa názoru povinného účelom tohto nového ustanovenia vylúčiť zápočty, hoci jednostranné a nejudikované (pohľadávky), ak sa tieto zápočty vykonali pred začatím exekučného konania. Následne povinný v podanej sťažnosti uvádzal a poukazoval na zmysel, podmienky a právnu úpravu inštitútu započítania v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka a poukázal na rozsudok najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Obdo V 13/2005 zo dňa 27.4.2006, z ktorého vyplýva, že: „Pohľadávka nepochybne môže existovať bez ohľadu na to, či to deklaruje nejaké rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, ako aj bez ohľadu na to, či to dlžník uznáva alebo nie. Predsa záväzok (záväzkový vzťah spravidla) nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale právo na plnenie (pohľadávka) vzniká spravidla z právnych úkonov (§ 488, § 489 Občianskeho zákonníka), a to objektívne a súdne rozhodnutie až následne deklaruje existenciu (ale nezakladá vznik) príslušného právneho úkonu a deklaruje už existujúcu povinnosť (napr. povinnosť zaplatiť) plniť, a to aj s príslušenstvom (úroky sa prisudzujú nie odo dňa vydania súdneho rozhodnutia, ale odo dňa, keď je dlžník v omeškaní).“ Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril a teda povinný má za to, že jednostranné započítanie pohľadávky nerozporoval. Povinný nesúhlasí ani s vyčíslením predbežných trov exekúcie súdnym exekútorom, vzhľadom na zánik pohľadávky oprávneného po jednostrannom započítaní zo strany povinného. Keďže pohľadávky oprávneného a povinného sa stretli ešte pred začatím exekučného konania, v čase podania návrhu na výkon exekúcie oprávneným už neexistovala pohľadávka oprávneného v rozsahu, v akom si ju v exekúcii uplatňuje. Preto povinný navrhol, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil tak, že exekúciu zastaví.

7. Súd zaslal dňa 4.6.2020 sťažnosť povinného právnomu zástupcovi oprávneného, aby sa k nej vyjadril. Oprávnený svoje právo vyjadriť sa k sťažnosti povinného nevyužil a nijako sa k nej nevyjadril.

8. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. V zmysle § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

15. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

16. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

17. Po preskúmaní súdneho spisu, sudca konštatuje, že exekučné konanie je vedené na základe exekučných titulov, ktorými sú rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/117/2016-110 zo dňa 29.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2019 a vykonateľnosť dňa 5.10.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/55/2019 zo dňa 22.8.2019 a uznesenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/117/2016-186 zo dňa 1.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.11.2019 a vykonateľnosť dňa 5.11.2019. Ďalej súd zistil, že proti pohľadávke oprávneného, priznanej vyššie uvedenými exekučnými titulmi, si jednostranným právnym úkonom zo dňa 23.10.2019, doručeným oprávnenému dňa 29.10.2019, teda v krátkej dobe po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučných titulov, započítal povinný svoju pohľadávku voči oprávnenému vo výške 25.000,-EUR, vzniknutej titulom ušlého zisku. Výšku ušlého zisku vyčíslil na základe Odborného vyjadrenia č. 9/2019 vypracovaného dňa 14.10.2019, Ing. Máriou Kostolnou, znalkyňou v odbore Ekónómia a manažment vo výške 35.403,-EUR. Splatnosť svojej pohľadávky povinný zrejme odvodil z výzvy, ktorú odoslal oprávnenému dňa 18.10.2019, prevzatej dňa 22.10.2019. Súd z Odborného vyjadrenia č. 9/2019 zistil, že toto bolo vypracované za účelom vyčíslenia výšky ušlého zisku v období od 26.9.2014 do 30.9.2019, na základe objednávky povinného zo dňa 20.9.2019, t.j. zadanej iba 1 deň po nadobudnutí právoplatnosti jedného z exekučných titulov.

18. V zmysle jednostranného započítania pohľadávky zo dňa 23.10.2019, ide o pohľadávku povinného voči oprávnenému, vyplývajúcu mu z mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 25.3.2014, pozostávajúcu z ušlého zisku vo výške 35.403,-EUR a skutočnej škody vo výške 6.000,-EUR, ktorú si povinný voči oprávnenému započítal vo výške v akej sa zájomné pohľadávky kryjú, a to 25.000,-EUR. Z písomných podaní povinného súd zistil, že povinný nedisponuje exekučným titulom voči oprávnenému a pohľadávku, ktorú si voči oprávnenému započítal, si vyvodzuje z porušenia ustanovení mandátnej zmluvy zo dňa 25.3.2014, pričom vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 61e Exekučného poriadku uvádza, že toto ustanovenie sa vzťahuje iba na započítací prejav, ktorý by nastal po začatí exekúcie, nie však pred začatím exekučného konania.

19. Súd sa preto zaoberal otázkou prípustnosti jednostranného započítania pohľadávky povinného, v exekúcii vedenej voči nemu oprávneným na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. K uvedenému je potrebné poukázať na to, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.3.2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prietahov v exekučnom konaní). Zákomom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 1.4.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová právna úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné

pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k vyššie uvedenej novelizácii exekučného poriadku účinnnej od 1.4.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku, čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítavania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom s tým, že povinný by si mal prípadné kompenzačné námietky uplatňovať v rámci tzv. základného konania, ktoré voči nemu viedol oprávnený a ktorého výsledkom je exekučný titul, resp. bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli, a nie až v exekučnom konaní. Preto, vzhľadom na cieľ a zmysel novej právnej úpravy Exekučného poriadku, je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“, v ustanovení § 61e Exekučného poriadku vykladať doslovným výkladom tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči oprávnenému s výnimkou pohľadávky vyplývajúcej povinnému z exekučného titulu, ktorý má voči oprávnenému. Pre exekučný súd nie je preto právne významné, kedy nastal a bol doručený kompenzačný prejav povinného oprávnenému, t.j. či pred alebo po začatí exekúcie, ale to, či je pohľadávka, ktorá je predmetom započítania judikovaná alebo nie. Po začatí exekúcie už súd prihliadne iba na pohľadávku priznanú povinnému exekučným titulom. Slovné spojenie „po začatí exekúcie“ teda nesúvisí s tým kedy nastal kompenzačný prejav povinného ale s tým, či je predmetom započítacieho prejavu pohľadávka priznaná exekučným titulom alebo nie, pretože práve to je okolnosť, v zmysle zákona (§ 61e Exekučného poriadku), na ktorú súd prihliada. Opačný výklad, na ktorý poukazuje aj povinný, teda, že exekučný súd by mal iba zistiť okamih kedy došlo k adresovaniu započítania a potom, ak k adresovaniu a doručeniu započítania došlo pred začatím exekúcie, by mal prihliadnuť na jednostranné započítanie akejkoľvek pohľadávky (judikovanej aj nejudikovanej), by poprel účel samotného ustanovenia § 61e Exekučného poriadku.

20. V danej veci nebolo sporné, že povinný si voči oprávnenému započítaval pohľadávku, ktorá nie je priznaná vykonateľným exekučným titulom v súlade s § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu voči oprávnenému tak, ako je to ustanovené v § 61e Exekučného poriadku. Povinný uvedenú skutočnosť ani netvrdil. Súd preto na kompenzačnú námietku pohľadávky povinného, ktorá nie je preukázaná exekučným titulom, voči pohľadávke oprávneného vyplývajúcej z exekučného titulu, neprihliadol.

21. Okrem uvedeného, súd po preskúmaní veci konštatuje, že pohľadávku povinného voči oprávnenému považoval za spornú, pričom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Obo 45/2004 zo dňa 26. 01. 2005, z ktorého vyplýva, že nezrelá (sporná) pohľadávka nie je vhodná na započítanie s pohľadávkou zrelou (nespornou) a odporca by túto pohľadávku musel uplatniť v osobitnom konaní a len po jej priznaní súdom by túto mohol jednostranne započítať. Iný postup by bol možný, len ak by oprávnený pohľadávku povinného uznal, čo sa však v danej veci nestalo. Súd ďalej poznamenáva, že závery povinného, podľa ktorých by z jeho strany bol samotným doručením započítacieho prejavu splnený predpoklad preukázania existencie jeho pohľadávky voči oprávnenému, súd nemohol považovať za akceptovateľné. V danej exekučnej veci je naopak, z časových okolností započítacieho prejavu povinného voči oprávnenému, nadväzujúcich na právoplatné skončenie súdneho konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul v neprospech povinného (19.9.2019), zrejme, že povinný sa svojou „pohľadávkou“ voči oprávnenému začal zaoberať až keď zistil, že bol v spore neúspešný. Povinný si tak až pod tlakom samotnej exekúcie, dňa 20.9.2019 objednal vypracovanie odborného vyjadrenia u znalkyne. Účelovosť takéhoto konania povinného súd vidí aj v tom, že ušlý zisk mu mal vzniknúť za obdobie od 26.9.2014 do 30.9.2019, t.j. za predchádzajúcich 5 rokov, pričom oprávnený podal voči nemu žalobu na súd dňa 28.4.2016, mimochodom na skutkovom základe nesplnenia povinností z tej istej mandátnej zmluvy zo dňa 25.3.2014. Povinnému preto nič nebránilo v tom, aby si svoju pohľadávku (vznikajúcu mu od 26.9.2014) uplatnil voči oprávnenému už v tomto sporovom súdnom konaní (prebiehajúcim od 28.4.2016 a trvajúcim niekoľko rokov) tak, aby ju mohol posúdiť súd v sporovom konaní. Povinný si ju však započítaval až vzápätí po jeho skončení a to zjavne pod hrozbou, že je voči nemu vydaný exekučný titul. Uvedené konanie povinného, je tak možné považovať práve za také špekulatívne a účelové započítavanie pohľadávok, ktorému má ustanovenie § 61e Exekučného poriadku brániť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd argumenty povinného smerujúce k tomu, že predpoklad jednostranného započítania pohľadávky povinného voči oprávnenému upravený

v Exekučnom poriadku, a to, že spôsobilou na započítanie je pohľadávka priznaná exekučným titulom sa vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie, neakceptoval. Ako už súd uviedol, výkladom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku, ako ho uvádza povinný, by bol popretý účel a zmysel uvedeného zákonného ustanovenia. Súd preto zánik pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie považuje za nepreukázaný. Podporne súd v tomto smere poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 311/2020 z 23.6.2020.

22. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Započítací prejav povinného voči oprávnenému, nie je po začatí exekučného konania právne významný a k započítaniu ani k zániku vymáhanej pohľadávky tak, ako to tvrdil povinný, nedošlo. Nie je preto daný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. V zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

26. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

27. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

28. Povinný si trovy, ktoré by mu vznikli v súvislosti s podanou sťažnosťou, návrhom neuplatnil, preto súd o nich nerozhodoval.

29. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace so sťažnosťou povinného, nepriznal.

30. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).